

ՈՉ ՈՔ ԱՅՍ ԳԻՇԵՐ

Ոչ ո՛ր այս գիշեր՝ որ սիրքս յուզէ.
 Ու խորունկ երգեր՝ ծառերուն մէջ հին,
 Հովին, սերեւին, դողուն ծաղիկին,
 Հոգիս կը փակեն ... անցեալս է կ'իջնէ:
 Ոչ ո՛ր այս գիշեր՝ որ սիրքս յուզէ:

Սիրքս գարունի՛ն կը սպասէ կարծես ...
 Աւունի դողուն ծառերն ալ այնպէ՛ս
 Կը նային յոյսով, ու խո՛ր՝ կ'երկարին
 'Էպի հեռալի ձայները հողին:
 Սիրքս գարունի՛ն կը սպասէ կարծես ...:

Մաղուող սրճութիւն մը մեղմիս, նորէն,
 Զերք զլուխ մ'աղուոր՝ հիւսիք փակելէն
 Հոգիս կը փակէ, անցեալս է կ'իջնէ:
 Սիրքս՝ գարունին, կարծես բռնէր է.
 Ոչ ո՛ր այս գիշեր՝ որ սիրքս յուզէ ...:

Շ Է Ն - Մ Ա Հ

* * *

Քարաւանները կուգային զրուարք,
 Զրուարք կ'անցնէին, երբ մանուկ էի,
 Սրիս հետ նրանց զանգը կը զնգար,
 Երբ հանապարհին մի գառնուկ էի:

Հիմա էլ կը գան ... Եւ յաւերժ պիտի
 Ղօղանջեն մեր հին համբէֆի վրայ,
 Բայց էլ չի զնգում զանգակն իմ սրտի, —
 Ա՛խ, մանկութիւնս էր լեզուակը նրա ...

ՅՈՎՀ. ՇԻՐՍԶ